

Sygn. akt III U 765/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Danuta Poniatowska</i>
Protokolant:	<i>sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **Z. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wcześniejszą emeryturę

w związku z odwołaniem Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 10 września 2013r. i 17 października 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżone decyzje i przyznaje Z. M. prawo do emerytury od dnia 15 lipca 2013r.

Sygn. akt III U 765/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) odmówił Z. M. prawa do wcześniejszej emerytury, z uwagi na nieudowodnienie 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Z. M. złożył odwołanie od tej decyzji i podniósł, iż w okresie od 22.06.1977r. do 31.10.1993r. stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał prace elektromontera, a tym samym pracował w warunkach szczególnych. Do odwołania dołączył dokumentację uzyskaną od przechowawcy akt osobowych.

Decyzją z dnia 17.10.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury. W oparciu o uzyskaną od odwołującego dokumentację pracowniczą ustalił, iż staż pracy w warunkach szczególnych wyniósł 9 lat 4 miesiące i 9 dni, jednak nadal był niewystarczający do przyznania świadczenia emerytalnego. W tym zakresie organ rentowy nie uwzględnił do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu od 01.01.1985r. do 31.12.1991r., gdyż wówczas odwołujący zajmował

stanowisko mistrza warsztatu elektrycznego, a nie elektromontera. Stanowisko to nie zostało uwzględnione w Wykazie A, ani przepisach resortowych.

Organ rentowy przekazał do Sądu odwołanie Z. M., jakie złożył od decyzji z dnia 10.09.2013r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy obu decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. M. (ur. (...)) w dniu 15.07.2013r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę.

Na dzień 01.01.1999r. udowodnił 26 lat 9 miesięcy 11 dni okresów składkowych.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił okresy zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S. od 22.06.1977r. do 31.12.1984r. i od 01.10.1992r. do 31.10.1993r. w wymiarze 9 lat 4 miesięcy 9 dni. Za ten okres wnioskodawca nie posiadał świadectwa pracy w warunkach szczególnych i organ rentowy bazował na dokumentacji pracowniczej dołączonej do odwołania.

Sąd dysponował kompletną dokumentacją pracowniczą (akta osobowe koperta k. 24), z której wynikało, iż od 22.06.1977r. do 31.10.1993r. odwołujący był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) S.. Przedsiębiorstwo zajmowało się produkcją elementów budowlanych - stropów, słupów etc, wykorzystywanych w budownictwie mieszkaniowym. Z akt osobowych nie wynikało, aby w trakcie zatrudnienia występowały u odwołującego przerwy

w pracy np. w związku z urlopem bezpłatnym. W okresie od 22.06.1977r. do 31.12.1983r., a nie jak ustalił organ rentowy do 31.12.1984r., wnioskodawca pracował na stanowisku elektromontera. W tym zakresie legitymował się uprawnieniami uzyskanymi w dniu 04.05.1973r. w zakresie eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych z możliwością pracy w przemyśle budowlanym (k. 93 akt osobowych).

Od 01.01.1984r. odwołujący został przeniesiony na stanowisko starszego mistrza ds. energetycznych (k. 69) i pracował na tym stanowisku do dnia 30.09.1992r. Przez ten okres podlegała mu grupa pracowników, średnio 6-7 osób, którzy w ramach warsztatu dokonywali napraw maszyn i urządzeń znajdujących się w przedsiębiorstwie. Ponieważ (...) był zakładem w ruchu ciągłym, a praca odbywała się w systemie tryzmianowym, naprawy musiały być wykonywane niezwłocznie. Generalnie naprawa urządzeń odbywała się w miejscu awarii, a jeżeli istniała techniczna możliwość i konieczność – w warsztacie. Wszystko jednak musiało odbywać się sprawnie, bez zbędnego zatrzymywania procesu produkcji.

Od 12.11.1984r. wnioskodawca uczestniczył w kursie, na który został skierowany przez zakład pracy, w celu uzyskania dodatkowych uprawnień do obsługi urządzeń energetycznych powyżej 1,4V.

Z zakresu obowiązków i odpowiedzialności wnioskodawcy, jaki obowiązywał

odwołującego na stanowisku starszego mistrza ds. energetycznych wynikało m.in., iż ponosił odpowiedzialność za powierzony mu majątek, środki trwałe i nietrwałe dot. urządzeń energetyczno – paliwowych; za gotowość maszyn i urządzeń energetycznych do produkcji, dokonywanie we własnym zakresie remontów zapobiegawczych i bieżących maszyn i urządzeń energetyczno – paliwowych etc

(k. 65 akt osobowych). Odwołujący miał obowiązek rozdzielenia pomiędzy pracowników pracy nałożonej w danym dniu na warsztat. Na każdej zmianie był obecny jeden elektromonter, a na dziennych dwóch. Ilość elektromonterów na zmianie była jednak uzależniona od potrzeb i ilości awarii. Warsztat znajdował się obok hali. Wydawanie narzędzi i sprzętu odbywało się w magazynie, który również był umiejscowionym obok hali produkcyjnej. Wnioskodawca jako mistrz warsztatu wykonywał wszystkie prace naprawcze i konserwatorskie, a jego dodatkowe zajęcia ograniczały się do nadzorowania pracowników i wydawania materiałów. Rodzaj prac wykonywanych na stanowisku mistrza warsztatu ustalono w oparciu o zeznania świadków, byłych współpracowników odwołującego – J. C.

(11:22-16:18) i S. P. (16:53-20:05).

Do stażu pracy w warunkach szczególnych uwzględnieniu podlegał cały okres pracy dowołującego w (...) S..

Sąd zważył, co następuje:

Prawo do emerytury w obniżonym wieku zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) przysługuje ubezpieczonym urodzonym - tak jak wnioskodawca – po 31.12.1948r., jeżeli pracowali w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadają staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat (w przypadku mężczyzn), ukończyli 60 rok życia, nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ilość lat pracy warunkach szczególnych oraz wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest badana na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, czyli 01.01.1999r.

Zgodnie z dyspozycją art. 32 ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się osoby, które były zatrudnione przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej, ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepis art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odnośnie wieku, stażu pracy oraz charakteru wykonywanej pracy, uprawnionych do emerytury odsyła do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). §3 i 4 rozporządzenia, prawo do emerytury uzależniają od spełniania łącznie następujących warunków: posiadanie 25-letniego okresu zatrudnienia, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach i ukończenie 60 roku życia. Zgodnie z §2 ust.1 rozporządzenia w sprawie wieku..., zaliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych podlegają te, w których praca była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Ustalenia Sądu poczyniono w oparciu o kompletną i niebudzącą zastrzeżeń dokumentację pracowniczą. Na jej podstawie ustalono przebieg zatrudnienia odwołującego i rodzaj wykonywanych czynności na stanowisku starszego mistrza ds. energetycznych. W tym względzie zweryfikowano moment przeniesienia odwołującego na to stanowisko, co nastąpiło z dniem 01.01.1984r. W aktach osobowych znajdował się zakres obowiązków i odpowiedzialności obowiązujący na tym stanowisku. Jego analiza oraz ustalenia poczynione na podstawie zeznań świadków, dały podstawę do uznania, że również jako mistrz warsztatu odwołujący wykonywał prace elektromontera. Dodatkowe obowiązki, jakimi został obciążony jako mistrz warsztatu, miały bezpośredni związek z prawidłowym działaniem warsztatu, którego pracownicy zajmowali się stale i w pełnym wymiarze czasu pracy naprawami i konserwacją sprzętu elektrycznego działającego w zakładzie. Tym samym odwołujący został wyznaczony do rozdzielania pracy między pracowników oraz był odpowiedzialny za prawidłowe i sprawne wykonywanie remontów oraz odpowiadał za powierzone mienie. Mimo awansu, nadal wykonywał prace elektromontera, co zostało potwierdzone zeznaniami świadków. Posiadali oni wiedzę na temat sposobu działania warsztatu oraz prac faktycznie wykonywanych przez odwołującego, jako mistrza warsztatu. Zeznania ich były wiarygodne i korespondowały z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.

Powyższe stanowiło wystarczającą podstawę do uwzględnienia spornego okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych w związku z zapisem w Wykazie A Dziale II (energetyka) dot. prac przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej

i cieplnej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Uwzględniony okres pracy w warunkach szczególnych wyniósł ponad wymagane 15 lat i uprawnia Z. M. do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku od daty złożenia wniosku.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt